

לב בעומר

ובל"ג בעומר מתחננים או עושים מדורות.
 אז ריח שרפה באויר עם ריח בשם כלות.
 ורבנים נושאים חפזת קדושין מקפלות
 על הכתף, כמו אלנקות
 להשתמש בהן שוב ושוב ביום אחד.
 ילדים משחקים ומשחקים בקשת נחץ
 עד שזו מלחמה באמת. כך גלחמים.

וכך זוכרים בארץ הזאת אשר בה
 הילדיות רחוקות מן האנשים.
 כמו לפני חרפן בית המקדש:
 יש להם ספר ילדים א' וספר ילדים ב',
 כמו ספר מלכים א' וספר מלכים ב' בפתח"ך.

ס' נ' ע' י'

מחל טוב... מחל טוב

* ימי * הולדת *

14.5 יניר קורנבליט

15.5 גב' שושנה פלמה
דורון אורן
גלעד אגם
עדינה איסטון

16.5 יוני בן-חיים
אד משיח
הדס ויסבקר

* ימי * נישואין *

17.5 בתיה ומאיר ריינס

ערב ל"ג בעומר

רותי ודורון כהן
ליאורה (מנדג' יגורסקי) ויהל עתיר

ל"ג בעומר

רינה ומיכאל כהן
רותי (ניצן) ושי זיגדון
נעה ואפרים מעין
אסתר (חצור) ואבי נצר
נעמה וגרשון מדר
עידית וטוני ינטיס
אורלי ורובן ירון
יונית (גליק) וקלייב כלומנטל
אפרת ודורי בן-חנוך

17.5 גליה טוביס (גניסלב)

רן כץ
נגה ליפשיץ (נכדה עדר)
יסמין מלינה

18.5 מקס מדר
פיל גליק

19.5 פם מנדג' יגורסקי
עליזה דויל (חצור)

20.5 טוני משיח (נכדה סינה)
שירית דבולט

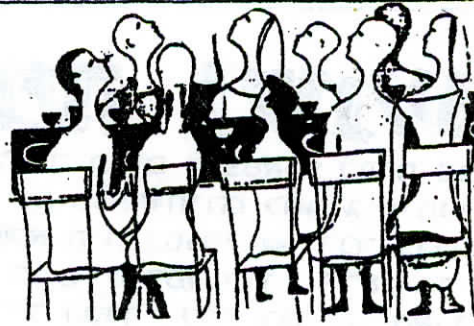
מי רוצה - מי מוכן...

למלא תוכן את הויטריונה בכניסה לחדר האוכל, כדי שתבשר לנו,
חשעשע אותנו
תלמד אותנו
תעניין אותנו

כל שבוע מחדש, בהיכנסנו לחדר האוכל
בערב שבת?

המפתח נמצא למשמרת אצל דינה בידק, ואליה יש לפנות כדי לקבל את הג'וב.

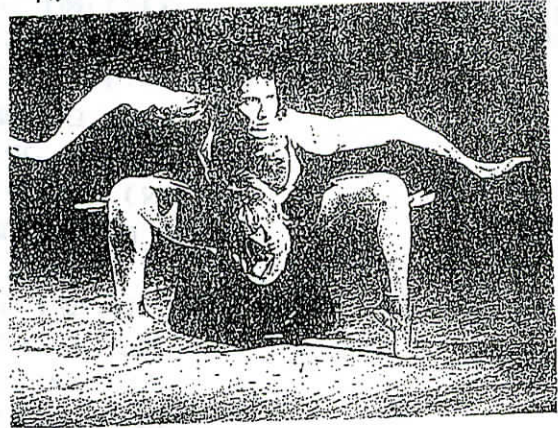
בתרבות

מהנעשה

יום ו' 12.5

באולם דדו - בשעה 20:30
"שני עולמות"

רקדנים: ג'יל פיינגולד, אמנון דמתי

באמצעות קטעי ריקוד והסבר, נפגש הקהל עם שני רקדנים בעלי רקע שונה לחלוטין, כאשר כל אחד מהם תורם מעולמו ומסגנונו האישי - השילוב ביניהם יוצר שפה אחת - המחול.

המפגש מורכב מארבעה קטעים:

- עולם החרש - שפת הידיים מתפתחת לשפת הריקוד.
- עולם השומע - שימוש במוסיקה וקצב בדרכים שונות המשפיעות על התנועה. העברת קצב המוסיקה ותחושתו מרקדן שומע לרקדן חרש.
- חיות - תרגום שפת החיות לשפת התנועה.
- סולו דואט - יצירת ריקוד - שילוב שני הסגנונות לסגנון אחד כאשר כל אחד מהרקדנים שומר על סגנונו האישי.

המפגש מתאים לכל הגילאים, מגן חובה ועד למבוגרים.

"ריקודי רחוב מניו-יורק"

מוצאי-שבת - 13.5

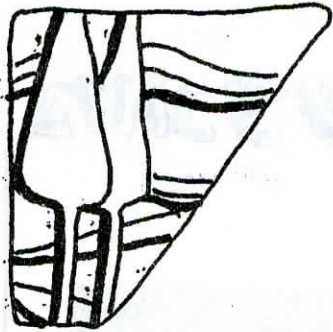
באולם דדו - בשעה 20:00

ביוגרפיה

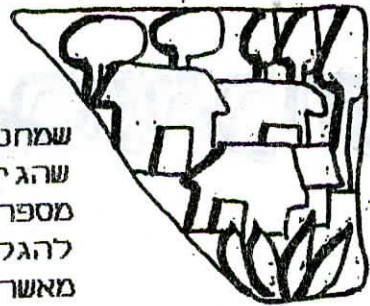
דני וחיים רחום - צמד רקדנים אחים ממשפחה מרוכת ילדים מהקריות.

את הריקודים הראשונים למדו והמציאו ברחוב, ולאחר שנים למדו בסטודיו לריקוד בקריות ובחיפה. כמו כן למדו והופיעו בניו-יורק.

עם השנים הפכו האחים לכולטים בין הרקדנים שביצעו ברייקדנס וסגנונות שהתפתחו ממנו.

מה נשמע?

שמחנו לברך ביום העצמאות רבים מבנינו, שהגיעו עם משפחותיהם לחגוג איתנו. נטע מספרת שלא היה בסופו של דבר צורך להגלות סועדים למועדון. "לא היו יותר מאשר בליל הסדר" לפי דבריה. האווירה היתה עליזה, במיו- חד על הדשא לאחר הארוחה. שם יעלי ושרית הכינו לנו פעילויות לכל גיל, החל מתשבצים וחידון שיקופיות ועד לבניית מוזאיקה מאבנים ויצירת דגמים לגיהוץ על חולצות. (אין זאת רשימה מלאה). לרשות המתעייפים עמד בית-קפה בשרות עצמי, עם עוגות תוצרת-בית של חבריסות (שגם רשימת ה-ו- פים אינה בידי). ותצוגת-אפנה חביבה (כולל מוצג-עתיד הקיבוץ) ותחרות טניס-שולחן. עד שהגיעה שעת השירה סביב למדורה, כבר הסתובב הראש מרוב פעילות, ורק השרופים ביותר הגיעו.

* גם לבריכה למחרת הגיעו כנראה רק השרופים ביותר - (קרח!) אבל אלה נהנו כהוגן. ולקראת הפיקניק ולונה-פארק שככה הרוח והיה נעים לשבת, ללעוס שישליק וואו גלידה ולהנות מהנוף. את התודות הרשמיות בוודאי עוד תקראו, אבל בתור אחת שנהנתה: באמת תודה על המאמץ של כל הטורחים.

* חברינו במקלה הגליל העליון בדיוק הספיקו להגיע הביתה בערב יום העצמאות - שרה ד. שלנו אפילו עוד הספיקה לרדת לטקס האזכרה בבית הקברות ביום הזכרון כשעה אחרי שחזרה! כבר אמרתי לזמרים כי הם חבים לקוראי 'דברי' דו"ח על מעלליהם שם בחו"ל.

* ביום ראשון בערב הגיעו כ-40 חברים למועדון (+ מספר בלתי-ידוע של שומ-עים חופשיים בבית) כדי לשמע את הסברי 'הצוות הכחול'. נראה לי שחלק לא מבוטל מהצעותיהם ישלבו ללא קושי בהצעות 'הצוות האדום'. וודאי עוד נשמע בנדון.

* הוצפנו קבוצות מתארחים השבוע - חלקית מחמת העדר תאום בין גורמים שונים, אבל נמצא מקום לכולם. הגיעו ילדי ב"ס מנען ומגבעת ברנר, וגם קבוצת מתנדבים מטיילים מיוטבתה. מפליא מה אפשר לעשות כשיש רצון טוב.

* בלינה הכפרית שהתה השבוע קבוצה עליזה ומיוחדת: אנשי קבע שמשרתים בגולן, עם משפחותיהם מדליית-אל-כרמל. הם שכרו 10 חדרים בלינה הכפרית, וקורין מספרת שהגיעו אלינו באמצעות צה"ל.

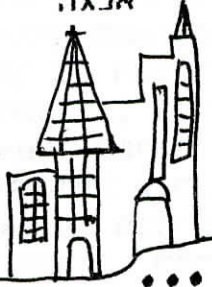
* ארבע הבנות של משפחת הדר נסעו עם אביהם לטיול 'שרשים' בהונגריה. ננסה לקבל רשמים בהמשך.

* גם לגבי משפחת נמנוב יש (שוב) מה לספר:
 בטריאתלון (1.500 ק"מ שחיה, 40 ק"מ רכיבת אפניים ו-10 ק"מ ריצה)
 שהתקיים בשבת שעברה בצמח ליד הכנרת, השיג אמיר מקום ראשון בקבוצת-
 גיל שלו (40). מתן (בן 13) השתתף במיני טריאתלון לנוער עד גיל 15 -
 (כחצי המרחק המלא) והגיע למקום רביעי, ושלו תפס את המקום ה-17, מיקום
 מרוד מאוד לגרי גילו (11).

אל תשכחו לדווח למערכת על אירועי השבוע - ושיהיה לכם

שבת שלום

אנחה

שיר שחלחתי בפראג... וגם בלורטו...

השתתפות במקלה האזורית היא עבודה קשה. התחייבות לשריין ערב קבוע
 בשבוע, פלוס חזרות מרוכזות במשך סופשבוע שלם מדי פעם, לימוד חומר,
 שעורי קול. כל המאמץ הזה מוקדש למטרה עיקרית אחת והיא לעשות מוסיקה.
 תוך כדי עשייה זו קיימים כל הדברים המלווים כל נסיון של אנשים לעשות
 משהו ביחד. ציפיות ואכזבות, השלמה ותיסכול, שמחה ורוגז. יש כמובן גם
 הופעות, מהן מוצלחות יותר ומוצלחות פחות, וכן קהל כזה או אחר. ועכשיו
 היה, זה בפעם השלישית, מסע הופעות לחוץ-לארץ. כמו בכל הגופים המשותתפים
 בארועים בין-לאומיים, נסענו להופיע כנציגים של המדינה והגליל-העליון.

ההזדמנות הפעם היתה פסטיבל מקהלות בעיירה קטנה בחוף המזרחי של איטליה,
 שם חוגגים איזו אגדה די תמוהה מימי-הביניים על ידי כנס מקהלות. השתתפו
 בו 18 מקהלות ממרכז ומזרח-אירופה, בגדלים שונים וברמות שונות. מבחינה
 זו, של רמה, לא היה לנו ממה להתבייש, והתקבלנו באהדה גלויה. בלורטו
 התאכסנו במלון טוב ונוח ורוב זמננו היה תפוס בחזרות, הופעות והאזנה
 למקהלות האחרות. הכנס הסתיים בטכס רב-רושם ורב משתתפים והבאת מתנות
 ייצוגיות מכל ארץ לראשי הפסטיבל.

משם החל מסע ארוך באוטובוס שבא במיוחד מליברץ בצפון צ'כיה, יעדנו הבא.
 כ-10 שעות נסיעה הביאו אותנו לכפר נידח ויפיפה בהרי אוסטריה ללינת
 לילה. הגענו בחצות ורק בבוקר ראינו איך שתיכננו שם את הנוף בהתאם
 לגלויות הדאר המוכרות. שלג, בקתות טירוליות ויערות אורנים! משם
 לגרלינגן בגרמניה, עיר ששהינו בה גם לפני שש שנים. התקבלנו בחום על ידי
 ראש העיר והתפזרנו לבתי אותם תושבים שהתנדבו לארח אותנו. בערב קונצרט -
 קהל די מצומצם - ובבוקר באוטובוס לצ'כיה. איך משתנה הנוף כשעוברים את
 הגבול! במקום הבתים הנקיים והמטופחים בגרמניה, הזנחה ומראה עלוב בכל
 דבר. אין כבר כבישים ראויים לשמם ומתחילים לראות מה הקומוניזם עשה
 לארץ הזאת.

טומי

(המשך יבוא... המערכת)

נכון לעכשיו

להלו העובדות:

-צוות ההסדרה של הבי.בי.סי, שבא להכין סרט בנושא משבר הקבוצים והשינוי, הופנה אלינו ע"י התק"ם, ואנחנו הסכמנו לקבלם, לאחר שהתברר לנו שכוונותיהם רציניות וענייניות.

-בין השאר, הם בקשו לצלם את ארועי יום הזכרון. הסכמנו שהם יצלמו את הטכס, אך לא חשבנו שיהיה נכון להכניס את המצלמות לתכנית שאחרי הטכס, בגלל אופי התכנית, והדבר נעשה בתאום עם דודו.

-אחד השינויים שחלו בחיינו, ושהצוות היה מעוניין לצלם, היה השינוי באופי האסיפה אצלנו, דהיינו, שהציבור צופה באסיפה בשבתו בביתו. לשם כך תכננו אסיפה מבווימת. הערב היחיד שבו ניתן היה לצלם היה יום ג' בערב, ערב יום הזכרון. למרות שהיתה זו אסיפה מבווימת, זה לא היה "זיג", ולא נשא אופי העומד בסתירה לאוירת יום הזכרון

-בגלל התכנית שנערכה במועדון, ומפני שבמועדון היתה פינת הנצחה, צולמה האסיפה בחדר האוכל. הצילומים התחילו לאחז שהתכנית הסתיימה. ארבעה חברים וכן-משק אחד נכחו במקום. חברים אחרים שבאו כדי להשתתף באסיפה מבווימת זו, עשו זאת לאחר תום התכנית במועדון, וגם אז התברר, שלצורך הצילומים אין צורך בקהל, והם המשיכו בדרכם הביתה.

-הנזק היחיד שנגרם הוא ההפסד לאותם ארבעה החברים שלא יכלו להיות נוכחים בתכנית, וכל היתר, כבר לא קשור לעובדות, אלא לנסיון להתקפה על רקע אישי, ולכך אין לי כוונה להגדר.

ובשיבת מליאת המועצה האחרונה

עסקנו בנושא שכל רשות מוניציפאלית מרבה לעסוק בו: נושא הביוב. מצד אחד נושא מאד רציני, ורציני ביחוד באזור כמו שלנו, שבו איכות החיים שלנו, שמירה על ערכי טבע ונוף היא הערך העליון, כמעט, לגבינו (חוץ מעוד כמה שקלים בתקציב האישי...). יחד עם הרצינות הרבה של הנושא, מטבע הדברים היו גם הרבה פרצי צחוק בדיונים. השאלה הגדולה היתה איך לחשב את אגרת הביוב, או ליתר דיוק איך לגייס סכום של 600,000 ש"ח (שהם רק חלק קטן מן הסכומים הנדרשים על מנת להסדיר את בעיות הביוב באזור). בעבר היתה נהוגה נוסחה שעל פיה גובים אגרת ביוב כך שנפש = חדר ארוח = פרה. במלים אחרות הקבוץ ישלם סכום שווה על כל הנפשות שבו, על חדרי הארוח (בית הארוח או צימרים) ועל הפרות שבו. השבוע החלטנו על נוסחה חדשה: נפש = חצי חדר ארוח = חמישית פרה. חלוקה זאת צודקת יותר, בעיקר כשמדובר בפרות, מכיוון שמבחינת ה"תרומה" לביוב, אומרים הנתונים הסטטיסטיים שפרה אחת שווה לחמש נפשות, לפחות...

איך זה משפיע על כפר הנשיא? חוץ מזה שעכשיו נשלם 240 ש"ח לשנה יותר, מכיוון שהכפילו את האגרה על חדרי ארוח, מבחינת מספרי הנפשות שלנו, אומרים נתוני המועצה האזורית שכפר-הנשיא הוא הקבוץ השני בגודלו במועצה. אני חושבת שאם נוריד מהחשבון את כל החברים שעדיין נחשבים חברים אך הם אינם גרים כאן בקבוץ, נגיע לנתונים אחרים. צריך לבדוק. חוץ מזה, חשוב לציין שכפר-הנשיא היתה בין הקבוצים הראשונים שבהם הקימה המועצה האזורית מאגר למי-ביוב. זהו המאגר שכמה מהשכנים שלנו עושים מאמצים לחבל בו שוב ושוב.

המשק - נכון לעכשיו

בשאר הזמן דנו במליאה בבקשות של ישובים להצטרף למועצה האזורית, והחלטנו להמליץ בפני משרד הפנים לתת מעמד של ישוב לבית-ספר-שדה'חרמון'; ובכך להגיע למספר החשוב של 30 ישובים במועצה (גם מפני שאומרים שיש לכך יתרונות תקציביים...), אז איתן גדליזון, אולי בעוד שנה יהיה לך ישוב שלם כאן במועצה האזורית.

שמענו גם על המצוקה הכספית שלי'הפועל' גליל עליון (כדורסל), ועל ההצלחה של נבחרת הבנות בכדורסל (איך זה ישפיע על תקציבינו בשנה הבאה?).

תרומות:

כמעט כל יום מביא לי הדואר פניות לתרום ולהתרים את חברי הקיבוץ. נושאים מסויימים שיש להם אהדה בציבור, זוכים לפעמים למישהו שמוכן לקחת על עצמו את ההתרמה (בדרך כלל זאת רג'י פ.), ונושאים אחרים נשארים ללא מענה. לפעמים אני מקנאה בעשירים שיכולים להרשות לעצמם להיות ספונסרים של כל מיני עמותות המשרתות אוכלוסיות נזקקות. ולפעמים אני אומרת לעצמי שצדקה אמיתית אינה קשורה ביכולת כספית - יש עשירים שאינם תורמים אגורה, ויש עניים התומכים באלה שיש להם עוד פחות.

כל זה בא כהקדמה לפנייה של האגודה למען החייל למבצע התרמה (במקום השירותורום שלא יתקיים השנה). יש לנו שתי דרכים לתרום: הדרך האחת, היא פשוט להודיע במזכירות הטכנית על הנכונות לתרום, ולאמר מהו הסכום שרוצים לתרום.

הדרך השניה - הקיבוץ קבל במתנה (באמצעות המועצה האזורית) 62 כרטיסי הגרלה של הוועד למען החייל. לאחר התייעצות קצרה עם צוות המזכירות הטכנית, החלטנו להעמיד כרטיסים אלה למכירה לחברים. יש עדיין כרטיסים למכירה במזכירות הטכנית.

שבח ווייס

הוותיקים אולי זוכרים את שבח ווייס, שקיים אצלנו ערב בידור לפני כ-30 שנה, כשהיה ידוע בתור חידונאי. יש גם כאלה שמכירים אותו כפרופסור מבריק באוניברסיטת חיפה (אחד מאלה הוא האיש שלי). ומי לא מכיר את שבח ווייס יו"ר הכנסת. השבוע הכרתי את שבח ווייס באמצעות מאמר שכתב בעתון 'דבר' בנושא משבר הקבוצים. צילום של המאמר הגיע אלי, כפי שהגיע אל כל מזכירי הקיבוצים (כך אני מניחה), ומכיוון שמספר קוראי 'דבר' אצלנו הוא פחות ממספרן של אצבעות כף ידי הימינית, אני מצרפת את המאמר שלו כאן כתרומה למוראל של כולנו.

וכל זה נכון לעכשיו

תמ"ג

לפני שבוע, ללא כל כוונה רעה, קראתי לקבוצה מכובדת של חברתנו העכשווית בשם 'צוציקים', בהתייחסי לזכרונות מיום הנצחון על כוחות השחור באירופה. אודה ולא אבוש: אם מישהו היה מכנה אותי בתואר זה הייתי מתייחסת לעניין כמחמאה... על כל פנים, משכתי אש מכיוונים שונים, וייתכן שגם זה לפעמים תפקידו של עורך. בנוסף לזה, קיבלתי מספר קטעי זכרונות מ'צוציקים' שונים, שלא אשייך אותם הפעם לאף סקטור של קהילתנו:

(א) "עליתי בריצה במדרגות הבית המשותף וצעקתי "ניצחנו - ניצחנו", ואחד השכנים עמד בפתח דירתו והעיר לי בשקט: 'ליהודים אין על מה לשמוח.' לא אשכח את זה. הייתי בת עשר."

(ב) "בפרבר שגרנו בו בלונדון האנשים בקושי התייחסו אל השכנים. הכי הרבה אמרו nice day איש אל דעהו. ופתאום כולם התחבקו, הזמינו הביתה לשתות. לא אשכח את זה."

(ג) "פתאום, אחרי שש שנים של האפלה וחושך ברחובות, דלקו הפנסים והחלונות היו מוארים."

(ד) וגם - "אני זוכר שהבית שלנו הופצץ. ועוד איך אני זוכר."

שני ביקורים חשובים ב"צמחי-מרפא" היו השבוע:

רוי ב' מדנוח:

שני ההודים שהגיעו אלינו, שייכים לחברה גדולה בבומביי.

הם מעוניינים לקנות "פיברפיו" ללא עיבוד להודו. לפי החישובים שלי - אם כל הודי יבלע קפסולה אחת ליום, הם יהיו זקוקים ל-58.4 טון אבקה כל שנה...

האמריקאים שהגיעו, הם בעלי חברת "סולגר", אחת החברות הגדולות בארה"ב לתרופות הנוצרות מצמחי-מרפא. אנחנו שואפים לחתום איתם על חוזה, לפיו הם יממנו מחקר שלנו, על מערכת שלמה של צמחי-מרפא. זהו אחד הביקורים החשובים ביותר בחיים שלנו!

שלושה עקרונות הנחו את צוות תקציבי הקיום בדיוניו על הפרטת תקציבים, בשנים שהייתי חבר בו:

האם השימוש בתקציב דומה אצל רוב החברים?

האם ההפרטה תגביר את רווחת החבר?

האם ההפרטה תחסוך כסף כמשק, או לפחות לא תגדיל את הוצאות הקיום?

מהנחיות אלו אפשר להבין מדוע הצוות מעולם לא הצליח לעבד הצעה להפרטת כרטיסי אגד: כל הבדיקות שערכנו גילו שהשימוש בתקציב זה שונה באופן קיצוני מחבר לחבר, וההפרטה היתה גורמת מצוקה קשה לחלק גדול של החברה.

מצב אחר היה קיים לגבי תקציב התספורת. עד לפני שנתיים, היה תקציב התספורת פחות מ-20,000 ש"ח. עבדו שם רק חברות, והמספרה טיפלה (כפי הבדיקה שערכנו) ברוב החברים ובפחות מ-100 חברות. הדרך היחידה להפריט את התקציב היה להגדיל אותו כדי שהתוספת לתקציב הכולל תהיה משמעותית. זה לא הצלחנו לעשות. אני חושב שמצב דומה נכון חגגי הפרטת המכבסה.

פעם אחת מצאנו "פטנט" להפריט תקציב ששימש רק לשליש מהחברה. היה זה תקציב העישון שהיה קטן מאוד בחישוב לחבר, וגדול פי שלושה למעשנים. העלינו את התקציב פי שלושה וכל אחד קיבל תקציב ברמה שקיבלו קודם רק המעשנים. עשינו את זה בשנה בה הצלחנו לחסוך בתקציבים אחרים וסך כל הוצאות הקיום לא עלה.

אני חושב ששלושת העקרונות שהנחו את צוות תקציבי הקיום מתאימים לא פחות היום כבסיס לתכנית ההפרטות של צוות השינוי, כי הם פועל יוצא מהמגמה להגביר לא רק את רווחת החברים אלא גם את האחריות הכלכלית האישית והמשקית.

שתי דעות מנוגדות רווחות בחברה בנושא ההפרטה, והן באו לידי ביטוי כשהפרטנו תקציבים בעבר. דעה אחת אומרת שכל פעם שמפריטים תקציב, החבר מפסיד, כי התוספת לתקציב האישי אף פעם לא מכסה את ההוצאות הנוספות. מחזיקי הדעה השניה אוהבים את ההפרטה כי הם מיד מרגישים, לא רק יתרונות הבחירה, אלא גם רווחה כלכלית. כמובן כל אחת מדעות אלו נכונה ולא-נכונה באותה מידה.

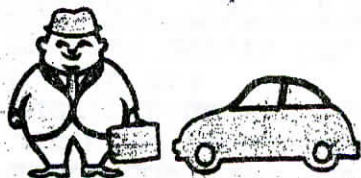
אם יופרט תקציב כרטיסי אגד, למשל, החברים שנוסעים הרבה יהיו בדעה הראשונה, ואכה שנשארים בבית ירוויחו. אם ההפרשים גדולים מאוד ההפרטה יכולה לגרום מצוקה אמיתית אצל חברים רבים. לכן קבענו את העקרון הראשון. אפשר לקבוע את רמת ההקצבה האישית קרובה לשימוש המקסימלי כפי שעשינו בקשר לתקציב העישון. אבל אז נצטרך להגדיל את הכנסותינו במידה מספיקה לכסות את ההעלאה בהוצאות הקיום. אם יש לעקרון ההפרדה בין משק וקהילה משמעות כלשהי, אז הבטחת ההכנסות קודמת להגברת ההוצאות.

אני בעד הפרטה, כפי שתמיד הייתי, מאותן סיבות שצוות השינוי רשמו בחוברת האדומה, אבל לא במחיר הגדלה בלתי מכוסה ובלתי מבוקרת בהוצאות הקיום שלנו. אני מוצא שצוות השינוי וצוות ענף המזון, שניהם כאחד, מציעים הצעות נדיבות (ומפתות!) שכרוכות בהעלאה אמיתית, בכסף, בהוצאות הקיום, לפני שהבטיחו את הכיסוי.

אינני מתרשם ממה שמספרים מקיבוצים אחרים כי הנתונים תמיד חלקיים ובדרך כלל אינם רלבנטים למצבנו ולמטרותינו. כורח המציאות, ולא רק צוות השינוי, דורש אחריות כלכלית. חובה עלינו לחיות כפי מה שהרווחנו.

שלא נשכה את עצמנו. אם נתנהג באחריות, ההפרטה אינה מבטיחה רווחה לכול, לא בהתחלה, בכל אופן. בהמשך, אחרי שהשינויים יתנו את התוצאות המיוחלות, נוכל אוכי להקל על עצמנו. עד אז, מכמה בחינות, קשה יותר לחבר במשטר מופרט מאשר להמשיך לחיות בחיקה שכ "אמא קיבוץ"

JOE

הפינה של

כפר-בלום, 20.4.95

סיפור יומי: ביום קבלת הרשיון, לקחה את הרכב של אבא ובטעות, שילבה להילוך אחורי ופצעה ילדה, פצעי-מות;

בשבוע קבלת הרשיון, קיבל אוטו חדש מהוריו, נסע לבלות ומצא את מותו;

צעיר בעל רשיון חדש, התנגש בעץ, בעמוד חשמל, בקיר - הרופא קבע את מותו;

אחד כזה הכרתי וכדי לא לזהותו, נקרא לו משה. הכרתי אותו בילד קטן בבית-הוריו. ילד מקסים, יפה, אינטליגנטי, שקול ולא פזיז, לא אימפולסיבי. הוא גדל, היה חניך מצטיין בתיכון, ספורטאי, כושר מנהיגות. נער עם משמעת, ידע להגיד לא לסמים, לסיגריות, לאלכוהול ולמרות זאת, נאהב ע"י החברה. הלך למסיבות, צחק, שר, התעסק עם בנות, רקד ושמר על כללים מסויימים - קיבל רישיון נהיגה אחרי טסט שני.

נהרג שבוע אחר כך בתאונה, לא בלילה, לא בשעות הקטנות, לא כשחזר מבילוי, לא בגלל מהירות מופרזת. המשטרה בודקת. היו איתו עוד שניים - אחד נהרג; שני נפצע קשה. לא יודעים מה קרה?

אז אני דווקא יודע! פשוט, הוא לא ידע לנהוג!! הרשיון מקנה זכות, רשות, אך לא יותר מזה. בטסט בדקו מה? חוקי תנועה, תמרורים, מתן זכות קדימה ומעט טכניקה. מעשית - נהיגה, משך חצי שעה, בשעות יום, בעיר, ביום רגיל, אולי יפה אולי מעורפל, כיצד לחנות, לתת סימני פניה ימינה ושמאלה וכן. אך לא יודעים לנהוג, אף אם הרשיון כבר בכיס. איך יודעים מה לעשות, כיצד להגיב, כאשר לדוגמא:

- חתול חוצה את הכביש בדיוק לפני הרכב;

- צמיג מתפוצץ בשעת נסיעה;

- כביש צר ופתאום מגיע ממול מוביל-טנקים, קטפת תירס, משוגע שנוסע באמצע הכביש;

- המכונית יורדת לחלקיק שניה לשוליים, יש בוז, האוטו נוטה לצד;

- חתול חוצה את הכביש בדיוק לפני הרכב.

- צמיג מתפוצץ בשעת נסיעה.

- כביש צר ופתאום מגיח ממול מוביל-טנקים, קטפת תירס, משוגע שנוסע באמצע הכביש.

- המכונית יורדת לחלקיק שניה לשוליים, יש בוז, האוטו נוטה לצד.

- עוקפים וללא התרעה המנוע מוצף, משתעל, אי-אפשר לסיים עקיפה, אי-אפשר שר לחזור ימינה כי שם נוסע הרכב אותו רצית לעקוף.

נא שך
בע 11

מזכרונותיהם של צוצ'יקים

ביום ששי בערב ישבו כמה חברה של גרעין ה' בפרלמנט הקבוע שלהם. לאחר שהתענגו על התואר צוצ'יקים, שמשמעו שהם עדיין צעירים(!), הם החלו להעלות זכרונות מ VE day. אלק ספר על מסיבות ברחובות, ועל זקוקין דינור לראשונה אחרי שנים.

אריה: אני זוכר שכל המלחמה היתה האפלה. הרושם הכללי היה של חושך. פנסי המכוניות נצבעו בשחור ורק חור קטן העביר אלומה של אור. על כל החלונות היו ווילונות שחורים. והנה הגיע יום הנצחון והכל היה מלא אור, פנסי המכוניות, החלונות, מכל מקום בקע הרבה אור.

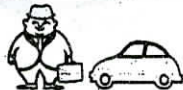
ג'וני: עשו מדורות, וחלק מחומרי הבעירה היו הבדים השחורים וסרטי ההדבקה ששמשו להאפלה. החגיגות היו ספונטניות והיה חופש מבית-הספר!!! שולמית זכרה שיום אחרי ה VE day היא הלכה לבדוק אם במכוניות המכירה של השוקולד, שהיו מושבתות תקופה כל כך ארוכה יש כבר שוקולד. האכזבה היתה כה גדולה, שהיא זוכרת אותה עד היום, וחוץ מזה היא זוכרת דגלים ברחובות, וכל פעם שחייל חזר הביתה היתה עוד חגיגה. וג'וני מוסיף לדגלים את הסיסמאות שתלו ברחובות.

ריימונד זוכר שהיה בארמון בקינגהם, הוא לא זוכר למה, אבל הוא זוכר שהיה צפוף מאד ואנשים התעלפו וטופלו על ידי אנשי העזרה הראשונה.

ואילו שוש הלכה לסרט, וכשיצאה מהקולנוע כל הרחובות היו מלאי אור.

תמר

JOE

הפינה של

המשק מע' 10

- דוונת הבלם יורדת לרצפה - אין בלמים.
- מהמשאית לפניך נופלת אבן, ניתז בוז, השימשה מתלכלכת, מתפוצצת והמגבים שובקים חיים ודווקא אז יורד מבול.
- ו ע ו ד ו ע ו ד .
- דלת נפתחת פתאום.
- סיגריה בוערת נופלת.
- עשן עולה מהמנוע.
- שעון החום מראה חימום יתר.
- ע ו ד א ל פ - ע ו ד ר ב ב ו ת ד ב ר י ם . אין סוף!

וכל זה, מה לעשות, אין לומדים בבתי-ספר לנהיגה. זה בא מהנסיון.

אז אם קיבלת אתמול רשיון - מזל טוב! אבל דע לך:

א י נ כ י ו ד ע ל נ ה י ג !!!

ג'ו

חדשות מהוועדה לחבר המבוגר

הסדנא לפרישה הסתיימה לפני פסח, בשיתח סיכום רבת משתתפים. יצאנו עם הרגשה שעברנו חוויה חשובה, ונשארו עם חומר למחשבה, כל אחד לחוד וכולנו יחד. אנו מתכננים המשך - מפגש עם מוסדות המשק, בו נבדוק גישות ונוהלים אפשריים בנושא הפרישה מעבודה מלאה או חלקית, בהווה ובעתיד.

הוועדה מחדשת את הפעילות ב"מועדון-הזהב". נמשיך כמובן עם מה שכבר קיים: ארוחת-עשר בימי שישי : עזרה בהובלת מצרכים מהמרכולית : ומסע הקניות החודשי.

1. חוג-SCRABBLE יתחיל את דרכו ביום ג' 16.5. אחם מתבקשים להרשם בלוח-המודעות, בשעה הנוחה לכם.

2. חוג-ברידג' מוסי הביע את נכונותו לנהל חוג-ברידג' (גם ללמד מתחילים). כדי לבדוק את מידת ההתעניינות, אחם מוזמנים להרשם בלוח-המודעות.

4. מכירת מרמלדה וצ'טני - תוצרת-בית ב"מועדון-הזהב". נא לתאם עם אלזה או הלין - טל': 054.

יש עוד פעילויות בדרך. הוועדה לחבר-המבוגר

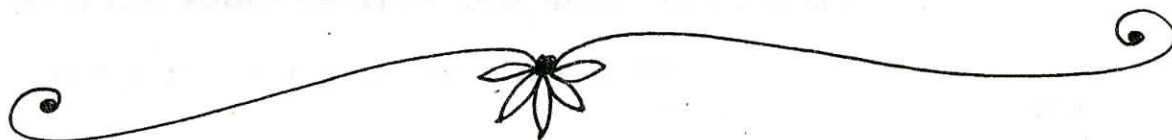

זכרונות מ'צוציק' של ממש - אביה של פרנקי: קבלו את מני פקר!

"זכרונות של לפני חמישים שנה מזכירים לי קבוצה של ניצולי שואה מבלסן שפגשתי ב-CELLE. היינו בדרך ל-קיל, ועצרנו ליד שדה-תעופה בשם WUNSDORF כשהגיעה הבשורה על סיום המלחמה. כדי לחגוג הצתנו מטוס (אחד משלהם, לא שלנו) ורקדנו מסביב ללהבות בפרץ של שמחה. הלאה ל-FLENSDORF ליד הגבול הדני. הגרמנים שם עדיין נשאו נשק וחיכו לפקודה למסור אותנו. הוקצב שדה גדול להקמת מחנה שבויים, ובמהרה הגיע זרם של מאות גרמנים שנהגו בעגלות זסוסים. זכור לי חייל גרמני אחד שלא השכיל להצדיע לקצין. את הצעקות היה אפשר לשמע עד לברלין!

עברו שישה חודשים ארוכים עד שהשתחררתי ויכולתי לחזור הביתה בינואר 1946. חמש שנים ארוכות!

(תורגם מאנגלית)

יום העצמאות - ועוד

אחרי הנסיון של השנה, אני חושבת שעלינו להחליט עכשיו מה אנחנו רוצים.

קודם כל הסבר קטן: ב ל י ל ה ס ד ר 120 חברים ואורחים אכלו בבית, ו-75 נסעו. מספר האורחים בפסח היה אורח אחד על כל שני חברים.

בערב יום העצמאות רק שני חברים הודיעו על נסיעה ועוד 4 היו בחו"ל. 4 הודיעו על אכילה בבית. מספר האורחים היה אורח אחד על כל 3.12 חברים.

שמעתי כבר מספר הצעות:

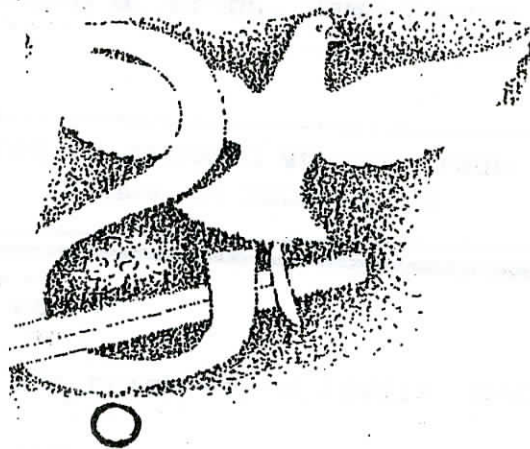
- (1) חג פנימי, לא להזמין אף אחד בערב החג.
- (2) לחגוג בחדר האוכל ובמועדון, עם תכנית שתאפשר ביצוע בשני המקומות.
- (3) חברים לא יקבלו אורחים בכל חג, אבל יוכלו לבחור בין מספר חגים.

בערב יום העצמאות נרשמו 870 - חברים, אורחים ותיירים. רק אחרי שהודענו על ביטול הארוחה המשותפת התחיל המספר לרדת, עד שהגענו ל-720 נפשות.

אני מזמינה אתכם למסור לי הצעות, כדי שנוכל להחליט עכשיו איך לנהוג בעתיד, ונמנע בהלה גדולה לקראת החג.

להשתמע - נ ט ע (ת.ד. 90 - טל' 547)

יום העצמאות

כדי לדעת כמה מקום פנוי או תפוס יש בדיסק מסוים במחשב שלנו (דיסק/דיסקט), עלינו להריץ את פקודת ה-DIR שבסופה נקבל שורה שמודיעה Bytes free [מספר מסוים].

התפוסה נמדדת בבתים = BYTE שהוא למעשה אות, מספר או סימן כלשהו.

ישנה עוד שיטה שבודקת גם את גודל הדיסק, כמה שימוש נעשה בו ועוד פרטים. על-ידי הקשת הפקודה CHKDSK (נמצאת בספריה \DOS) נקבל מסך בדומה לזה (דוגמא של דיסק בן 40 MB):

שורות אלה אינן רלוונטיות...
הן מגדירות את הדיסק...
ואת השם שניתן לו

Volume MS-DOS_6 created 07-25-1994 8:31a
Volume Serial Number is 1CF9-43FC

44,486,656 bytes total disk space
419,840 bytes in 4 hidden files
57,344 bytes in 21 directories
19,343,360 bytes in 758 user files
24,666,112 bytes available on disk

(גודל הדיסק כולו)
(תפוס ע"י קבצים חבויים)
(תפוס ע"י ספריות)
(תפוס ע"י קבצים)
(נשאר פנוי על הדיסק)

2,048 bytes in each allocation unit
21,722 total allocation units on disk
12,044 available allocation units on disk

(שלושת השורות האלה נותנות...
עוד מידע על הדיסק.
בדרך כלל ניתן להתעלם!)

655,360 total bytes memory
552,240 bytes free

(גודל הזיכרון הפעיל)
(זיכרון פעיל פנוי)

Instead of using CHKDSK, try using SCANDISK. SCANDISK can reliably detect and fix a much wider range of disk problems. For more information, type HELP SCANDISK from the command prompt.

הודעה האחרונה שתקבל במחשבים הפועלים עם דוס 6 ומעלה - היא מציעה את הפקודה SCANDISK לבדיקה רצינית של הדיסק. אפשר להתעלם !!!

בעזרת פקודה זו ניתן לברוק גם דיסקטים על-ידי הוספת אות הכוון ונקודותיים אחריה.
דוגמא: C:\>CHKDSK A:

פטירות

נד

זכרון

ט"ו בניסן תשנ"א (1991) מיכאל דוארי

ט"ט בניסן תשל"ב (1971) מר אוטו נאי

"מחר 98"

סרט תדמית על "מחר 98" באצבע הגליל, בבימויו של אידו סלע, בן כפר-הנשיא, יוצג בהקרנת בכורה בסוף החודש, בכנס של כל משתתפי הפרויקט החינוכי-ניסיוני לטיפוח הוראת המדעים

הצוות המוביל מתכנן עוד שלושה סרטים תעוריים בבימוים של ענר פרמינגר, אידו סלע ומיכה לבנה. מצלמות שירות הסרטים הישראלי יעקבו בשלוש השנים הבאות אחרי הפרויקט.

למי שלא הספיק

בעקבות "דו"ח הרדי", שהונח באוגוסט '92 על שולחן שר החינוך דאז, וכולן המר, ובהתאם למסקנותיו כאשר למצב הוראת המדעים והמתמטיקה בבתי-הספר, יזם משרד החינוך את "מחר 98". איזור אצבע הגליל, הכולל 13 רשויות מוניציפליות, פנה מיד לממונים, ונבחר כאיזור ראשון בארץ להובלת "פרויקט הרגל" ליישום מסקנות הדו"ח. האיזור הבא יהיה, ככל הנראה, מרכז הנגב.

להתגבר

הפרויקט מקיף 400 מורים מאצבע הגליל, 70 בתי-ספר, 26,000 תלמידים ו-250 גני ילדים. ההשקעות במחשוב, הסדנאות, המעבדות ושעות התקן למורים מסתכמות בעשרות מיליוני שקלים.

על מכול

400 המורים והגננות לומדים שלושה תחומי נושאים: מדע-טכנולוגיה, חינוך מתי-מטי ושילוב מחשב בהוראה (גם במקצועות שאינם מדעיים או מתמטיים, כמו למשל "השפה כמכלול"). בראש הסדנאות עומדים טובי המומחים והחוקרים במקצועות אלו בתחום החינוך.

דברי הדפוס

אל הסדנאות - שהן "מרכיב העומק" של הפרויקט, מצטרפים "מרכיבי הרוחב", שתפקידם לסייע למורים ולבתי-הספר להפוך את תלמידם לעשייה חינוכית.

של

זאב רגני, מנהל תיכון עירוני ד' בת"א, וחנן יניב עובדים בנושאים אלה מול מערכת בתי-הספר. חזי הרפז מראש-פינה הוא מנהל הפרויקט, אורה אריאל מראש-פינה מרכזת את הפעילות מול בתי-הספר, והראש הרעיוני הוא אמנון ארבל משרד-הנחמיה, ממקימי סדנאות התהליכים במרכז ההדרכה באפעל, מורה למתמטיקה ופיזיקה ואיש לוגל (לומדות גליל). בצוות הניהולי משתתפים גם 13 ראשי פרויקטים.

סוף השבוע שעבר:

אמנון ארבל, לשם מה הסרטים?

"מתקיים כאן תהליך של שינוי, שיימשך חמש שנים. הפרויקט מתמקד במורים. כשמורים עוברים תהליך אינטנסיבי בסדנאות של יום בשבוע, בהוראת טובי הכוחות המובילים בתחומי הרעת, יש לצפות לשינוי בהפנמת ערכי חינוך, מושגים בתחום הידע, שיטות הוראה. מהמורים זה יעבור לתלמידים. מדובר ביצירת סטנדרטים חדשים במשרד החינוך. לרוגמה: עד היום כמעט לא מלמדים מחשבים בבתי-הספר דרך הדיסציפלינות השונות. אין גוף ששם לו למטרה להרגיל מורים למתמטיקה להשתמש במחשב. אנחנו אומרים: מי שיכניס את המחשב לבית-הספר יהיה המורה המקצועי

ולא איש המחשבים.

"את המודל שניצור כאן ניתן יהיה לאמץ ולהעתיק בכל הארץ. אחד האמצעים הוא תיעוד התהליכים. פנינו לאידו סלע, בן כפר-הנשיא, שלמד ב'עמק-החולה'. הוא בוגר המערך כת שלנו, וירוע ככמאי סרטים דוקומנטריים מהטובים בארץ. יחד אתו נבנה את התיעוד".

תתעדו שינוי אצל התלמידים?

"צריך לדעת שזה לא פרויקט של ויקוקין דינור. אולי כשיפתחו את דלתות הכיתה, לא יראו הבדל בין שנה זו לשנה הקודמת. מה שיקרה למורה ולבית-הספר יקרה לאט, אבל לעומק".

הקיבוץ

אורה ערמוני

הלו! הלו!

ידוע שתמר מסיימת את תפקידה בקיץ ונצטרך לדבר על מחליף(ה).

תפקיד המזכיר הרבה יותר קשה ממה שהיה בעבר ורצוי לדבר על זה לפני שנעמוד לפני הצעות.

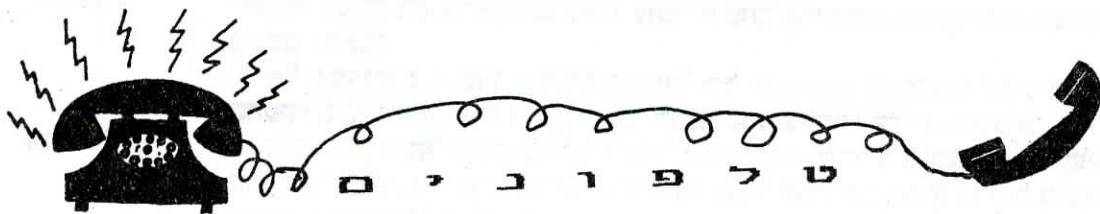
1) האם רצוי לבחור ב 2 מזכירים (כמובן שיכולים לעבוד ביחד)?

2) האם רצוי לבחור בוועדת חברים צמוד למזכירות?

בוודאי יש הצעות אחרות.

הייתי רוצה שנדבר על זה בקרוב מאוד כדי לכוון אותנו לבחירות.

נטע

ביום ב' הופתעתי בגדול ע"י הופעת אנשי בזק לתקון התקלות שדווחו ונרשמו בבזק עוד בחודש פברואר.

יום לפני כן שוחחתי עם פונקציות בבזק בפעם ה"מי-יודע-כמה" וכנראה שפגעתי באיש הנכון.

בדיקה שלי מראה על תוספת של 7 קוים לקוי החוץ שלנו דבר שמורגש כבר עכשיו: אין צורך לחכות לתפיסת קו ובשלב זה אפשר לנשום שוב.

לגבי המרכזיה החדשה:

כאמור המרכזיה כאן והטפולים הפיזיים נעשו ע"י אנשי טלרד. הנתונים הקיימים נלקחו לתל אביב ושם הוכנסו למרכזיה מקבילה לשלנו. כעת הם כאן עם החומר שיוכנס למרכזיה החדשה שלנו. הדבר יימשך 3 ימים ואם הכל הלך חלק העניין כבר מאחורינו בקוראכם שורות אלו. בשבוע הקרוב אמורים לעשות את ההחלפה בפועל כלומר לנתק את הקוים מהמרכזיה הישנה ולחברם למרכזיה החדשה.

עד כאן - דוד בשם הצוות

מסדר הכבוד של ישראל העובדת זקוק לסיוע

החברה הישראלית, שדאגה באמצעות מנגנוניה הממלכתיים לגייס מיליארדים כדי להשיע את נפגעי הבורסה, את מפורטי התעשיות הצבאיות, מפורטי חברת העובדים ומובטלי עיירות הפיתוח ושכונות המצוקה - חייבת לנהוג בדרך דומה כלפי התנועה הקיבוצית

כ"ד בניסן תשנ"ה 24.4.95

דבר' יום שני

הגליל. בית-שאן וקיבוצי ומושבי צפון הבקעה בעמק הירדן; מעלות וישובי הגליל המערבי; אשקלון, נתיבות, אופקים וקיבוצי הסביבה. הם הציבו את אבני הגבול. לפני הקמת המדינה הפכו האכנים האלה לחומת המגן שלנו. בקיבוצים הוכשרו ההנהגות של כל מערכות הביטחון וחלק מן ההנהגות הפוליטיות.

בחברה הישראלית, שרוב אורחיה הם בעלים של רירה או של בית, תלויה מעל לראשם של רוב בני הקיבוצים תרב דמוקלס של כינוס נכסים. החברה שמחוץ לקיבוץ מגלה התעניינות מיוחדת במטענים החודגים של התנועה הקיבוצית. יש בה שמחה לאידה של התנועה הקיבוצית. החברה הישראלית, שבה נרצחו בשנה אחת יותר מעשרים נשים, שבה גוברת האלימות מחוץ למשפחה ובתוך המשפחה, שבה מתגלים חדשות לבקרים מקרי גניבה, שוד ואונס - הפכה פרשה מייסרת אחת של אינוס קטינה בקיבוץ אחר, לחיזיון של פשע לאומי ותיאטרון אחד אף הזמין מחוזה לעניין זה והאיר את החצר האחורית של אותו קיבוץ. איזו צביעות, איזו התחפרות. מפלגת העבודה, ביתה האחד והיחיד של התנועה הקיבוצית המאוחדת, מקצה אך שתי משבצות ברשימה של 44 ח"כים,

מכלל האוכלוסיה. אך הם היו מסדר הכבוד של ארץ ישראל העובדת. זו נשאה אותם על כפיים ושלחה עתודות של בנות ובנים למלא שורות חסרות בהתיישבות ובמשבצות קרקע שנועדו לגאולה. הקיבוץ הקדים את "נאה מקיים לנאה דורש". הקיבוץ היה החומה והמגדל של הישוב העברי, והיום אנו רואים בנפול החומות ומכבים את אורות המגדלים. בני הקיבוצים הפסיקו לשרד ביטחון עצמי. הם מצניעים את עכרם ההירואי, מסתגרים בביתם כבמבצר אחרון ועסוקים בשיקום מערכותיהם הכלכליות והחברתיות. החברה השווינוית ביותר בתבל נקלעה למצב של חוסר שוויון משווע בינה לבין החברה החוץ קיבוצית. אף שגם בעת הזו הם מייצרים יותר מ-40 אחוז של התוצרת החקלאית הישראלית ויותר מ-7 אחוזים מן היצוא התעשייתי, הם נדחקו לשוליים. מתוך אותה אוכלוסיה של כ-3 אחוזים בחברתנו, התנדבו בעבר הלא רחוק כ-40 אחוז מחיילי היחידות המובחרות של צה"ל. בעבר היו כ-50 אחוז מן הטייסים קיבוצניקים. רוב חיילי השייטת וחיילי הסיירות המהוללות גויסו מהקיבוצים. כאשר הגבול המדיני היה ספר, ישבו בספר בעיקר קיבוצניקים ותושבי עיירות פיתוח, קרית-שמונה וקיבוצי אצבע

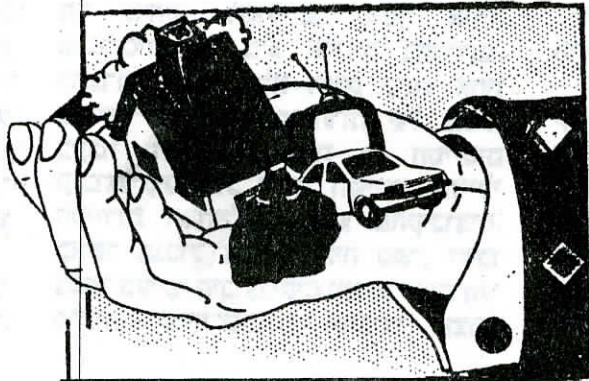
שבח וייס

ביום בו יצאה הכנסת לפגרת החגים, כאותו בוקר סגרירי, התקבצו בגן הורדים, בואכה גבעת רם מול שערי המשכן, מאות קיבוצניקים בהפגנת מתאה. הם עמדו בשקט נבוכים ומבוזשים, תבורות תבורות של קשישים וצעירים נושאי שלטים עם כתובות קטנות. קיבוץ קיבוץ ושליחיו. הם באו מחניתה, ממשמר העמק, מנגבה, מדרגיה א' ודגניה ב', מן התק"ם ומן הקיבוץ הארצי, מאשדות יעקב איתור ומאוהר.

הפגנה של קיבוצים בולטת בחריגותה. בעבר היו לקיבוצים מסופי הידברות אחרים עם קובעי המדיניות. בעבר הרחוק היה להם חלק ונחלה גדולה בין קובעי המדיניות. בכנסת. דורות היו עמוד האש והאור הזורע של הישראלים. הפגנה לפני שערי השררה בלב המשולש של משכנות הזרוע המחוקקת, המבצעת והשופטת - היא תופעה המעוררת מבוכה וכאב. הקיבוצים לתנועותיהם וזרמיהם, הם יצירת המופת הסגולית ביותר של החברה היהודית במאה שנות ההגשמה הציונית. גם במונחים אוניברסליים, יש לקיבוצים ייחוד מובהק במימוש רעיונות הסוציאליזם הדמוקרטי. זה שנים שהם שרויים במשבר כלכלי מתמשך, באירת קרע עם הסביבה החוץ קיבוצית, ובמתח פנימי מייסר בתוך התנועה ובתוך כל ועידה קיבוצית. עקרונות הערבות ההדדית בין תנועת העבודה החוץ קיבוצית לבין הקיבוצים התערערו לחלוטין והאגוצנטריות מושלת. הקיבוצניקים היו משחר הציונות מיעוט, בין קטן ובין זעיר: 5-3 אחוזים

כיצר קרה הדברז אך זה, שגרעינים
 חברתיים דינאמיים, שהוציאו מתוכם כל-
 כך הרכה צמרות כלכליות, בטחוניות,
 תרבותיות ואמנותית, מרעיות ואקדמיות,
 שקעו במשבר כה עמוק ומתמשך
 אפשר להטיל על הנהגותם חלק לא
 מבוטל מנטל האשמה, אך אין בכך צורך.
 הם עושים זאת בעצמם וכינם לבין עצמם.
 יש מעט חברות בישראל הנוטלות קודה
 מבין עיניהן ועושות חשבון נפש נוקב
 בתוך עצמן. הם גם נוקטים צעדי צנע
 מחמירים, שאין להם אה הרע בחברה
 הישראלית. הם עדיין מקיימים בתוכם
 רמה עילאית של ערכות הדדית, ויש
 להביע תקווה שהתנהגותם המוסרית
 הזאת תמשך. הקיבוצניקים אינם ראויים
 לרחמים. הם גם אינם מבקשים רחמים. הם
 אנשי עמל עם ידיים מיובלות. זאת
 לדעת, בשנים 1985-6, כאשר ישראל
 עברה מהפיכה כלכלית בהתנגת תנועת
 העבודה, שקעו הקיבוצים במצולת
 הריבית הקוטלת. כך נכרכו אנבי ריחיים
 חונקות סביב צוואר ההתיישבות העובדת.
 החברה הישראלית, באמצעות מנגנוניה
 הממלכתיים הישירים והעקיפים, ידעה
 לגייס מיליארדי ש"ח ולהשיע את נפגעיו
 הבורסה, את מפוטרי התעשיות הצבאיות,
 לממן את עלות מפוטרי חברת העובדים
 ואת מובטלי עירות הפיתוח ושכונות
 המצוקה, ועשתה זאת כדת וכדין, ומתוך
 כוונת המכון. על החברה הישראלית
 לנהוג בדרך דומה כלפי התנועה
 הקיבוצית. חובה מוסרית מיוחדת רוכצת
 בעניין זה, לפיתוח של תנועת העבודה.
 תנועה המפנה עורף לעורף הבטוח שלה,
 אל תתפלא, אם כיום הדין תינטש על-ידי
 נטושיה.

ללא כל פרופורציה למספר חברי
 המפלגה בתק"ם ולפעילות ההתנרבותית
 של חבריה במערכת הכחירות.
 מאות אלפי ישראלים פורשים
 לגמלאות בראשית שנות ה-60 לחייהם.
 מאות אלפים פורשים לפנסיה מוקדמת.
 רבים מהם עושים קרייה שניה ושלישית
 ומוסיפים משכורות נאות לגמלאותיהם.
 אך הקיבוצניקים והקיבוצניקיות
 ממשיכים ברובם לעבוד כמיטב יכולתם
 וגם מעבר ליכולתם, עד גיל הקשישות
 והישישות. ההקצבה החודשית של
 קיבוצניק מצוי קטנה אף מן המענק
 החודשי שמקבל חייל בשירות חובה.
 במדינה בה צמחו רבנות מליונרים
 ועשרות מולטימיליונרים; במדינה בה
 מעניקים לעצמם מנהלי בנקים והחברות
 הגדולות משכורת חודשית העולה על
 שכר עשר שנים של רוב עובדי הייצור;
 במדינה בה לרוב המשפחות מכונית
 פרטית ואפילו שתיים ושלוש; במדינה
 אשר כרבע מאזרחיה יוצאים אחת לשנה,
 אם לא יותר, לפוש בגולה הלא דוויה;
 במדינה בה דורשים רוב הסקטורים
 הציבוריים להוסיף עשרות אחוזים
 לשכרם ובחלקם אף דורשים להכפילו -
 באותה מדינה שרויים הקיבוצניקים וחלק
 מן הגמלאים בכ...קה כלכלית שוטפת
 וקבועה.

נספח הבהרה

לאור ההרגשה הכללית שרווחת במשק של חוסר שביעות רצון והצורך בשינוי, ערכנו דגם שמטרתו שיפורו של המצב הכלכלי (הגדלת העוגה), תוך שמירת עקרונות הקיבוץ. לאחר דיונים, הגענו (חברי הצוות המנסח) למסקנה שכדי לפתור את הבעיות הכלכליות והחברתיות בכפר הנשיא, אנו מציעים שינויים בשלושה תחומים עיקריים:

א - קבלת החלטות (דמוקרטיה)

על מנת לצורך דיון לפני קבלת החלטות בקלפי, תוקם מועצה של כ- 20 עד 40 חברים ותחליף את מוסד האסיפה (מעין כנסת של הקיבוץ) ובנוסף יהיה דיון שנתי על כל החברה כדי לקבוע את המטרות והעקרונות שעל פיהם תפעל הקהילה. באחריות המועצה תהיה גם הקמת ועדת ביקורת.

ב- כלכלה

אנו רואים צורך בהגדלת העוגה התקציבית שתוסיף לרווחיות הקיבוץ ולרווחת החבר וכמו כן תשפר את הרגשת השיוויון לחברה. לשם כך אנו מציעים מודל עסקי של קבוצות אחריות בענפים השונים ("מרכזי אחריות") בהם יידונו המטרות, האמצעים ויישומם בין חברי הענף, וכן תהייה בקרה עצמית לגבי השגת המטרות ואפשרויות להתייעלות (על פי שיטת T.Q.M.). בנוסף לכך, על מנת לסגור פערים כלכליים שנובעים ממקורות חוץ (כספי קרובים והכנסות אחרות), תוקם קרן השוואה בחסות ועדת חברה שתדאג לצרכים ספציפיים כדי להגיע לרמת חיים המקובלת בחברה לאנשים שאין להם מקורות כאלה.

ג - חינוך

תוקם מועצת חינוך פעילה שתפקידיה הם:

1. תיאום בין ועדות החינוך השונות הפעילות כיום.
2. הגדלת מעורבות ההורים במערכת החינוך.
3. מציאת מסגרת חינוכית מתאימה לכל ילד לפי יכולתו עד גיל 18.
4. ייצוג הקיבוץ וחבריו במוסדות החינוך השונים מחוץ לקיבוץ ובגופים שונים כמו המועצה והתנועה.

במידה ותהליכים אלה יתקבלו על יד החברה, אנו מאמינים שיורגש שיפור בכל התחומים בחיינו וכן תגדל המוערבות והרגשת השייכות לקיבוץ.

הצוות המנסח:

אריק ל.

ארנולד ב.

יונתן ס.

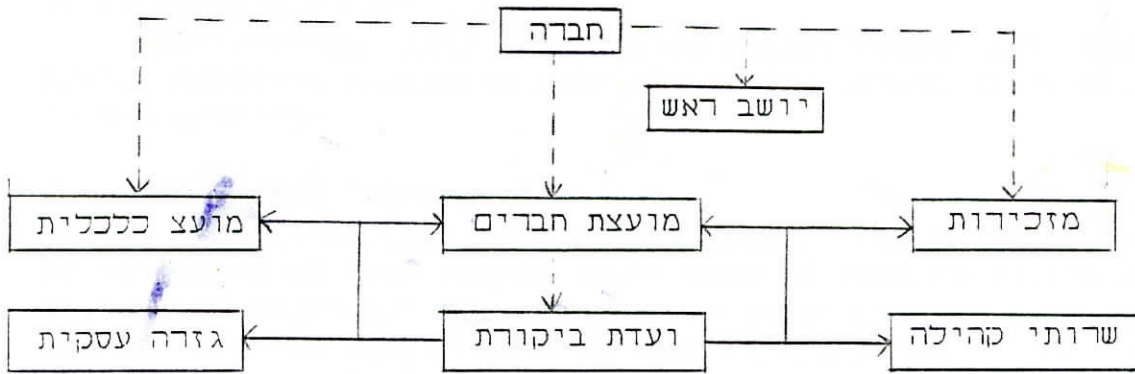
ויקטור ב"ר

אריק א.

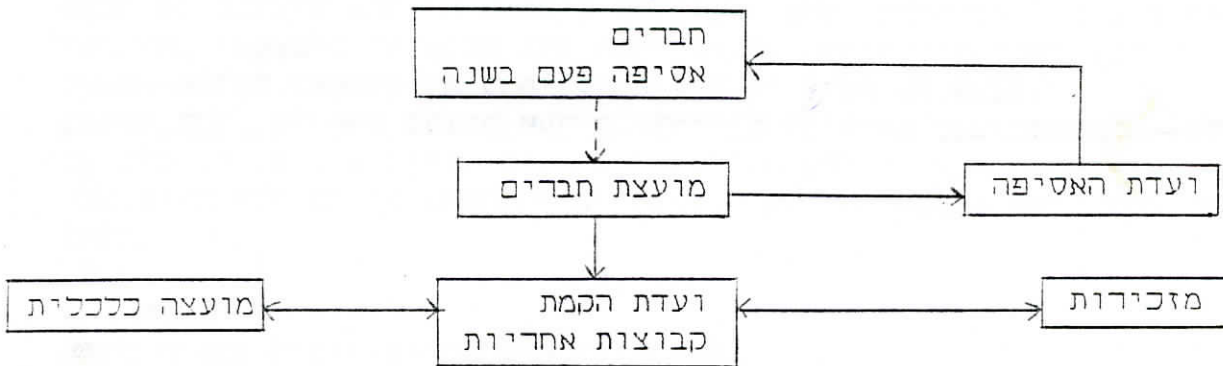
ג'ורא ש.

מרכזי אחריות

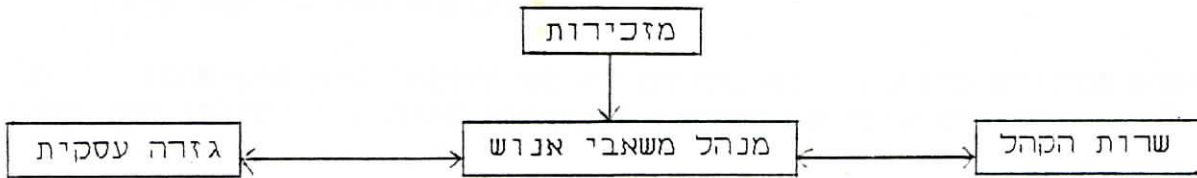
מבנה ארגוני

מבנה כלכלי

סעיף III הצעה 3

7 במאי 1995

מס' 49

א' באייר התשנ"ה
1 במאי 1995

סכום ישיבת המזכירות מס' 45

שהתקיימה ביום 1 במאי 1995

נוכחים: שמחה, נעה, צביה, רחל א., מכאל, אילן ה., יונתן, שבי, אריק ל.,
אורי א., תמר.
נעדרו: רפי, רענן, דייב.

הישיבה נפתחה בהרמת כוסית לרגל הצטרפותם של שמחה, אילן, אריק ויונתן
למזכירות.

אישור הדו"ח הקודם:
הדו"ח אושר.

קנסות על עברות תנועה:

התקיים דיון על עדכון גובה ההשתתפות בקנסות על עברות תנועה, מאחר וההשתתפות
לא עודכנה לפחות שנתיים. הדיון נסב בעיקר על חשיבות מניעת תאונות הדרכים
ועל אחראיותו של הנוהג ברכב למניעת עברות. חלק מהחברים דרשו להטיל את מלוא
עלות הקנס על החבר. בסופו של הדיון התקבלה ברוב קולות ההצעה שבעברה ראשונה
החבר ישלם 150 ש"ח (במקום 100 כנהוג היום), ואילו על כל עברה נוספת תוך שנה
מן העברה הראשונה הוא ישלם את מלוא הקנס.
הוסכם לבדוק אם החלטה זו צריכה לבוא לאישור האסיפה.

שינוי:

בעקבות הדיון הראשון באסיפה, והיות והדיון עוסק בהצעות של שני צוותים,
ובהצעות נוספות של חברים, המזכירות החליטה לקיים דיון על ה**גובה** של הדיונים
באסיפה בנושא השינוי, לפני האסיפה הבאה בנושא.

שונות והודעות:

עזיבה:

תמר מסרה שיאיר דוארי הודיע על כוונתו לעזוב את הקבוץ בקרוב. בקרוב יתקיים
דיון במזכירות על המשך העסקתו של יאיר במפעל.

חזרה:

אסף סולומון חזר לקבוץ.

דירות מתפנות בכפר הנשיא:

תמר מסרה דיווח על הדיונים המתקיימים בנושא שימוש בדירות מתפנות לצורך
הגדלת ההכנסות של הקבוץ. האופציה העיקרית הנבדקת כעת היא האופציה של שימוש
בדירות מתפנות לצורך הגדלת הלינה הכפרית, ולצורך השכרה. לאחר דיון נוסף
בצוות יובא הנושא לדיון במזכירות ולאישור האסיפה.

בנושא השכרת דירות, מסרה תמר שיש צורך לתגבר את צוות השכרת הדירות המונה כרגע את אלזה בן-חנוך. כמו כן אנו מעדכנים את חוזה השכירות, על מנת לענות על בעיות שהתעוררו, ומתוך הפקת לקחים מנסיונם של קבוצים אחרים.

הבית הסיעודי:

התקבלה הודעה מהגב' בולטר על כוונתה לתרום סכום נוסף לטובת בית-יונתן, סכום שיספיק לצורך הכנת תכניות הבניה. בקרוב נקיים דיון על עצם הרחבת בית-יונתן, על המיקום והמימון של ההרחבה.

קבלת הוריים:

טוני ינטיס פנה לקבוץ בבקשה לקבל את אמו כהורה עצמאי בקבוץ. ברגע שיגיעו אלינו כל המסמכים הדרושים (כולל חתימה על ההסכם בין הקבוץ לבין ההורה), תובא הבקשה לאישור האסיפה (להצבעה בקלפי). במקביל, כמעט הושלם תהליך של עדכון תקנון הוריים ע"י וו. הוריים. התקנון יבוא לאישור המזכירות והאסיפה.

סיוע לבנים:

הגיעו למזכירה מספר פניות לסיוע לבנים. הבקשות תבואנה לדיון בקרוב.

קבלה לחברות:

תמר מסרה על מגעים עם מספר בנים ובנות המבקשים להתקבל לחברות, הבקשות תבואנה בקרוב לאישור האסיפה.

סכמה: תמר

מס' 50

11 במאי 1995

לקראת האסיפה

בישיבה משותפת של המזכירות וצוות ההגוי, סוכם שהאסיפה/ אסיפות הבאות תתקדנה בהצעת צוות ההגוי. לאחר ההצבעה בקלפי על הצעות צוות ההגוי, נדון באסיפות בנושאים אחרים: הצעות למבנה הארגוני של הקיבוץ, אופי ארגון הענפים, ענייני חינוך והצעות לדיפרנציאציה. הנושאים יבואו לדיון על פי קצב ההכנה שלהם.

להלן נוסח הצעת צוות ההגוי להצבעה בקלפי:

נוסח הצעה לקלפי

המצב הקיים

מודל "שנת חופש"
הפרטה מוחלטת של כל התקציבים
וקבלת משכורות

מודל "תקציבי":
* הפרדת עסק מקהילה.
* ניהול ענפים ושרותים כמרכזי רווח ואחריות.
* הפרטת תקציבי קיום
* חלוקת תקציבי כולל באופן רבעוני לפי ימי עבודה בפועל

נא לסמן X במודל הנבחר על ידך

לחברי כפר הנשיא,
להלן מכרז דירות מספר 3/95 .

<u>דייר קודם/נוכחי</u>	<u>גודל סטטוס</u>	
רבאקה וביט צובר	קבע	דירה 1
הערה: הדירה פנויה ומוכנה לכניסה מיידית.		
רמה ושלומי זולטי	44	דירה 2

את הפניות יש להגיש בכתב לת.ד. 110 עד 19.5.95 .
נא לציין בכל פניה את מספר הדירה והמכרז.

בהצלחה לפונים,
אשר איילון
רכז שיכון בוו. חברה

בריכת שחיה

שוב אנחנו בפתיחה של עונת השחיה ומאחלים לכולכם עונת שחיה טובה
ובטוחה. כמו בכל שנה אנו רוצים להזכיר לכם את חוקי הבריכה כדי לשמור
על בריאות, בטיחות ועל הבריכה עצמה.

1. הרחצה מותרת רק בנוכחות מציל.
2. אין להכניס בעלי חיים לאזור הבריכה.
3. במקרה של מחלה או פצעים - הכניסה למים באישור מציל.
4. ילדים עד גיל 10 (או עד סוף כתה ד') בליווי מבוגר.
5. אסור לדרוף למים.
6. בעלי שער ארוך מתבקשים לאסוף את השער (אין לכם מושג כמה זה מגעיל בסוף היום כששוחים ונתקלים בגושי שער).
7. השחיה בבגד ים בלבד כולל תינוקות וילדים קטנים (לא בטיטולים).
8. מתרחצים שרוצים להכנס למים עם חולצות מתבקשים לבוא עם חולצות נקיות.
9. הורים לילדים קטנים מתבקשים להשגיח על ילדיהם כאשר הם בתוך המים.
10. למציל יש את הסמכות לאסור משחקי כדור או הכנסת סירות ומזרונים במקרים בהם הבריכה מלאה בשוחים או בילדים קטנים. בכל מקרה, יש להשמע להוראות המציל.
11. אין לאכול או לעשן ליד הבריכה.
12. השחיה בבריכה הקטנה - באחריות ההורים.

ולסיום, אני משקיעים הרבה מאמצים לשמור על הבריכה נקיה ויפה, ושיהיה נעים לכולנו להיות בה. אנא עזרו לנו, השתמשו בפחים ובמאפרות, שיטפו את הכוסות שלכם לאחר השימוש וכך במאמצים משותפים נוכל לכולנו להנות מעונת רחצה נעימה ובטוחה.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * From the members of the choir, who have just spent two weeks in Europe (Italy, Germany, Tchechoslovakia), we hear that they had an interesting and enjoyable time, especially Tommi, who had an extra couple of days in Prague, all expenses paid, because there had been over-booking at El-Al, and someone HAD to stay behind...
- * The Nemenov family again did extremely well at the Triatlon (swimming, cycling and running) competition - Amir came first amongst the 40-year olds, and his sons, who competed above their age-group, also did extremely well.
- * If you heard a lot of Arabic around this week, that was because almost all our B&B rooms were occupied by a lively group of Druze families from Dalyat-il-Carmel, soldiers in the Israeli Army serving on the Golan Heights.
- * We also had a case of "over-booking" last week, when THREE groups of youngsters arrived from various kibbutzim for an over-night stay. After the first five minutes of surprise, they were bedded down on mattresses, and a good time was had by all.
- * Two very important visits ("vital" - in Roy Bouskilla's words) took place at the "Fever-few" greenhouses during the week. One, from a large American company ("Solgar" - which markets herbal remedies on a large scale), who are interested in helping us with research projects on a wide range of new herbs. The second visit was from an Indian company in Bombay, who are interested in buying Feverfew raw-material. Roy remarks that if every Indian takes even one capsule per day they'll need 58.4 ton of powder per year. Nu, nu - let's walk before we run...
By the way, I recommend a visit to the new green-house on the way to the 'super' - it has a floor of crazy-paving and decorative flower-beds.

And so - once again - SHABBAT SHALOM

I N G E

THIS WEEK-END there is a mini dance-festival in the district, and TWO of the shows will take place in our Hall:

TONIGHT - at 20.30 "Two Worlds" a duet between two styles of dancing.

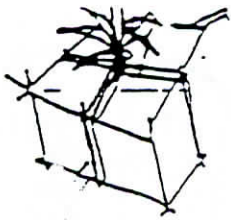
TOMORROW NIGHT - at 20.00 "Street-dances from New York" (Break-dance, etc.)

JAHREZEIT

15 NISAN 1991 MICHAEL DOARI

17 NISAN 1972 Mr. OTTO NEY

MAZAL

TOU

* HAPPY BIRTHDAY *

14.5 YANIR KORNBLOT

15.5 Mrs. SHOSHANA PALMA
DORON OREN
GILAD AGAM
ADINA EASTON

16.5 YONI BEN-CHAIM
ED MESSIAH
HADAS WEISBECKER

17.5 GALIA (GENESLAW) TUBIS
RAN KATZ
NOGA LIPSCHITZ
(Y' EDER GRANDDAUGHTER)
YASMIN MELINA

18.5 MAX MADER
PHIL GLICK

19.5 PAM MENDZIGURSKI
ALIZA (CHATZOR) DOYLE

20.5 TONY MESSIAH (J' CINA GRANDDAUGHTER)
SHIRIT DEVOLT

* HAPPY ANIVERSARY *

17.5 BATYA & MEIR RAINES

EREV LAG B'OMER
RUTHI & DORON COHEN
LEORA (MENDZ) & YAHEL ATIR

LAG B'OMER
RENE & MICHAEL COHEN
RUTHI & SHAI ZIGDON
NO'A & EPHRAIM MA'AYAN
ESTHER & AVI NETZER
NA'AMA & GERSHON MADER
IRIT & TONY YENTIS
ORLY & RONEN YARON
YONIT (GLICK) & CLIVE BLUMENTAL
EFRAT & DORI BEN-CHANOCH

FIFTY YEARS AGO...

Memories of fifty years ago remind me of the group of Jewish survivors from Belsen, whom I met in Celle. We were on our way to Kiel. We stopped at an airfield called Winsdorf, when the news came through that the war was over. In celebration we set a plane alight (one of theirs, not ours) and danced round the flames in sheer joy.

Then on to Flensburg near the Danish border. The Germans there were still armed and awaiting orders to give up their weapons. A large field was set aside for a P.O.W. camp, and soon hundreds of Germans, driving small horse-drawn carts, arrived. I recall a German soldier who failed to salute an officer. The shouts could be heard in Berlin.

It took months before I could get my release, coming home in January 1946. Five long years!

Manny Packer